

1. Προβληματική, ελλιπής και εκκρεμής πολιτική συγκρότηση ως τα σήμερα.

Η συγκρότηση της Λαϊκής Ενότητας τον προηγούμενο Αύγουστο, μέσα από την κρίση και διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ και την συνάντηση και με άλλες δυνάμεις, αγωνιστές και αγωνίστριες της ριζοσπαστικής Αριστεράς εκτός ΣΥΡΙΖΑ, με άλλους αγωνιστές και αγωνίστριες του εργατικού κινήματος και γενικότερα των κοινωνικών κινημάτων, αποτέλεσε και αποτελεί ακόμη μια σημαντική ελπίδα για την ανασυγκρότηση της Αριστεράς και του αντιμνημονιακού, αντινεοφιλελεύθερου και αντικαπιταλιστικού πολιτικού φάσματος μετά από μια μεγάλη ήττα, υποχώρηση και πολιτική απαξίωση της Αριστεράς στην χώρα μας και διεθνώς λόγω της στροφής του ΣΥΡΙΖΑ και της ηγετικής ομάδας γύρω από τον Αλέξη Τσίπρα. Ελπίδα για μια Νέα Αριστερά στην Ελλάδα και την Ευρώπη.

Χωρίς να μονοπωλεί σε καμία περίπτωση τον χώρο της ελπίδας και της κοινωνικής και πολιτικής ανασυγκρότησης της Αριστεράς αλλά ούτε και τις ευθύνες για την σημερινή αρνητική κατάσταση του κινήματος και της Αριστεράς, η ΛΑΕ θα μπορούσε και μπορεί, ακόμη, να κάνει την διαφορά προτείνοντας **ένα διακριτό αριστερό ριζοσπαστικό πολιτικό σχέδιο** στις συνθήκες κοινωνικής όξυνσης που διαμορφώνονται, στις ανάγκες πολιτικοποίησης των αντιμνημονιακών κινημάτων (όπως ιδίως για το ασφαλιστικό και το φορολογικό σύστημα, για τα εργασιακά, για το προσφυγικό ζήτημα, για τους αγρότες, για την δημοκρατία στην χώρα κλπ) αλλά και να ενισχύσει την ενωτική και μετωπική πορεία της αγωνιστικής και ριζοσπαστικής Αριστεράς. Όμως, για να το επιτύχει αυτό η ΛΑΕ, πρέπει να μεταβληθούν ριζικά και να αναταχθούν πλήρως οι παθογένειες και τα φυσιογνωμικά προβλήματα που, δυστυχώς, συνοδεύουν και ακολουθούν την ΛΑΕ από την γέννησή της και πριν από αυτήν, στα πλαίσια του ΣΥΡΙΖΑ και παλιότερα του Συνασπισμού ή και του ΚΚΕ ακόμη, και που μπαίνουν ως σημαντικό εμπόδιο στην οργανωτική και πολιτική της ανάπτυξη και στην ενίσχυση του πολιτικού προγραμματικού της στίγματος.

Εμείς που υπογράφουμε το παρακάτω κείμενο, μέλη, αγωνιστές και αγωνίστριες και φίλοι/ες της ΛΑΕ, εκφράζουμε την ανησυχία μας για την λειτουργία της ΛΑΕ μέχρι τώρα και ζητάμε να ανοίξει τώρα μια αμεσοδημοκρατική πολιτική διαδικασία καταστατικής συγκρότησης της ΛΑΕ και να πάψει το σήμερα υφιστάμενο καθεστώς της αδιαφάνειας, της ολιγαρχικής και γραφειοκρατικής μορφής ηγεσίας και στυλ καθοδήγησης στην ΛΑΕ και της πλήρους απουσίας δημοκρατικής συμμετοχής και πολιτικής νομιμοποίησης των υφιστάμενων οργάνων της ΛΑΕ (Πολιτικό Συμβούλιο, Οργανωτική Γραμματεία κλπ). Τα σημερινά όργανα, σε πλήρη αντίθεση προς όλα τα εγχειρήματα ιστορικά της Αριστεράς στην χώρα, λειτουργούν χωρίς σώμα, χωρίς εκλογές και με βάση τον θεσμό του «προσωρινού» διορισμού ηγεσίας εκ μέρους των συνιστωσών (κοοπτάσια).

Αυτή η κατάσταση δοκιμάστηκε και απέτυχε και μόνο προβλήματα συσσωρεύει ως προς την συγκρότηση της ΛΑΕ: Συνεπώς, δεν μπορεί να συνεχιστεί και να παραταθεί. Πριμοδοτεί μέσα από την επίκληση της «προσωρινότητας» την μη εκλεγμένη-διορισμένη ηγεσία, πριμοδοτεί μια κατάσταση ανέλεγκτων πολιτικών και γραφειοκρατικών μηχανισμών, οι οποίοι βουλεύονται για λογαριασμό μας έξω από εμάς, και οδηγεί στην παράλυση της ΛΑΕ και τελικά την πολιτική αποστράτευση των μελών της. Μας διατηρεί σε μια παρατεταμένη «προεκλογική περίοδο», όπου το βασικό αγαθό και προτεραιότητά μας είναι η ανακύκλωση πολιτικού προσωπικού και ηγεσίας.

Αυτό το σχέδιο, πέραν του ότι είναι πολύ κλασικά παρελκυστικό και ξεπερασμένο από τα πράγματα, συρρικνώνει κατά πολύ τις δυνατότητες της ΛΑΕ και καταργεί την πολιτική της δυναμική και εμβέλεια. Η ΛΑΕ δεν μπορεί να διεκδικεί κυρίως να είναι ακόμη ένας μικρός ή μεσαίος χώρος κοινοβουλευτικής ή πολιτικοοργανωτικής ή αρχηγικής αναπαραγωγής βασικά δίπλα στους άλλους. Αν δεν πετύχει κάτι πολύ παραπάνω, αξιακά, κοινωνικά και φυσιογνωμικά, η λειτουργία της θα απαξιωθεί πολιτικά και ιδεολογικά, καθώς δεν θα συνεισφέρει κάτι καινούριο στην ελληνική κοινωνία και στην ελληνική Αριστερά. Το γεγονός ότι η ΛΑΕ είναι μετωπικός φορέας και όχι κόμμα ιδεολογικής ή και πολιτικής ενότητας, δεν τροποποιεί ριζικά τα δεδομένα ούτε και μπορεί να χρησιμοποιείται μόνιμως ως πρόσχημα για την ήδη απαράδεκτη καθυστέρηση. Τα δικαιώματα των συνιστωσών είναι σεβαστά, αλλά δεν μπορούν να καταστρατηγούν τα δικαιώματα των μελών. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια ΛΑΕ, η οποία, χωρίς να καταργεί τα δικαιώματα των συνιστωσών, θα κατοχυρώνει τα δικαιώματα των μελών, θα είναι μια «**ΛΑΕ των μελών**».

Με το παρόν κείμενο, επιθυμούμε να εκφράσουμε την έντονη ανησυχία μας για την καθυστέρηση της συλλογικής δημοκρατικής πολιτικής και οργανωτικής συγκρότησης της ΛΑΕ, αλλά και να χαιρετίσουμε κάθε άλλη ανάλογη πρωτοβουλία ή κριτική έχει ήδη διατυπωθεί προς αυτήν την κατεύθυνση (όπως το κείμενο των 73 συντρόφων και συντροφισσών που δημοσιεύθηκε πρόσφατα).

2. Ιδρυτικό Συνέδριο ή πάντως κυρίαρχο και αποφασιστικό σώμα το αμέσως επόμενο διάστημα.

Η προσωρινή επιτροπή Θέσεων πρέπει το αμέσως επόμενο διάστημα να καταθέσει το Σχέδιο Θέσεων, το οποίο επεξεργάζεται και να το θέσει σε δημόσιο διάλογο. Όλοι/ες οι αγωνιστές/τριες του φορέα μας, όλα τα μέλη της ΛΑΕ, πρέπει να κληθούν να διατυπώσουν γραπτά και προφορικά, ατομικά ή και συλλογικά, τις απόψεις τους για την συγκρότηση και το πολιτικό πρόγραμμα ή και τις ελάχιστες αναγκαίες ιδεολογικές και φυσιογνωμικές αρχές της ΛΑΕ. Πρέπει να ανοίξει, αμέσως μετά την προκήρυξη του καταστατικού σώματος, μια απολύτως ελεύθερη και μη κηδεμονευόμενη πολιτική συζήτηση, η οποία θα περιλαμβάνει:

α) την αποτίμηση της στροφής του ΣΥΡΙΖΑ και της «προδοσίας» του Ιουλίου και τις υπαρκτές πολύπλευρες ευθύνες για την στροφή αυτήν

β) την συζήτηση για τις σημερινές προγραμματικές ανάγκες και κατευθύνσεις της ΛΑΕ ως μετωπικού αλλά και ενιαίου πολιτικού φορέα

γ) την δημοκρατική καταστατική λειτουργία της ΛΑΕ. Δημόσιος διάλογος δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς μια **ενιαία δημόσια ηλεκτρονική πλατφόρμα στον ιστότοπο της ΛΑΕ ή μία κοινή ηλεκτρονική λίστα** όπου όλες οι απόψεις θα κατατίθενται και θα είναι προσβάσιμες σε όλα τα μέλη και τους φίλους της ΛΑΕ. Παρασιωπήσεις ή αποκρύψεις απόψεων σε αυτήν την κρίσιμη φάση δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές ή ανεκτές. Δημόσιος διάλογος δεν μπορεί, επίσης, να είναι νοητός χωρίς την δυνατότητα οριζόντιας επικοινωνίας ανάμεσα στις ίδιες τις Επιτροπές της ΛΑΕ και ανάμεσα σε αυτές και τα προσωρινά όργανα που λειτουργούν σήμερα. Τα προσωρινά όργανα και οι ΠΕ της ΛΑΕ πρέπει να αποφασίσουν για την μορφή και το περιεχόμενο του προσυεδριακού διαλόγου, έτσι ώστε να είναι η διαδικασία ανοιχτή, δημόσια, δημοκρατική και πολυφωνική. Οι ΠΕ της ΛΑΕ και τα μέλη της, αλλά και όσοι/ες ενδιαφέρονται για την πορεία της, πρέπει να ασκήσουν στον προσυεδριακό διάλογο τα δικαιώματά τους για οριζόντια ενημέρωση, έκφραση και επικοινωνία.

3. Δεν χρειαζόμαστε πολλαπλά διαδοχικά σώματα ή φίλτρα - Ιδρυτικό Συνέδριο στο αμέσως επόμενο διάστημα.

Η όλη συζήτηση πρώτα για Πανελλαδική Σύσκεψη, μετά για Πανελλαδική Σύσκεψη και τέλος για Συνέδριο είναι, δυστυχώς, μια άχρηστη λογική συνεχών γραφειοκρατικών φίλτρων και εξουσιαστικών μορφών ελέγχου, φίλτρων που αντιστοιχούν σε άλλες αρνητικά φορτισμένες εποχές και δεν μπορούν να απαντήσουν στην βαθειά σύγχρονη ανάγκη για άμεση πολιτική συμμετοχή, ανάγκη που έχει επιταθεί μετά την χειραγώγηση του κομματικού ΣΥΡΙΖΑ και του κόσμου του από την ηγετική του ομάδα το προηγούμενο καλοκαίρι, από την ακύρωση του Δημοψηφίσματος το καλοκαίρι του 2015. Η επανάληψη της Ιστορίας ως φάρσα μας αφήνει παγερά αδιάφορους. Δεν χρειαζόμαστε σειρά σωμάτων όπου τα μέλη δεν θα αποφασίζουν για τίποτε και όπου θα αναπαράγεται και θα ευλογείται μια μη εκλεγμένη μονομερής ή πολυμερής ηγεσία. **Ένα σώμα μόνο, ουσιαστικό, δημοκρατικό, κυρίαρχο και αποφασιστικό για όλα, με όλα τα ζητήματα ανοιχτά πάνω στο τραπέζι των δημοσίων διαδικασιών.** Η διαδικασία δημοσίου διαλόγου μπορεί να αρχίσει εντός του Απριλίου και να ολοκληρωθεί με το ένα και μοναδικό αποφασιστικό σώμα ως το τέλος Μαΐου ή το πολύ έως και τον Ιούνιο του 2016. Όταν ο ενιαίος ΣΥΡΙΖΑ, ένα κόμμα με πραγματικά μέλη άνω των 10.000-15.000 και τυπικά 30.000 μέλη, πραγματοποίησε Συνέδριο μέσα σε έναν μήνα το 2013 (ανεξάρτητα από τα πολιτικά προβλήματα αυτού του συνεδρίου, για όσους/ες μετέσχαμε σε αυτό και πολλές όψεις προβληματικής ποιότητας αυτής της διαδικασίας), δεν είναι κατανοητό γιατί εμείς δεν μπορούμε. Συνεπώς, η περαιτέρω καθυστέρηση θα είναι απολύτως αδικαιολόγητη.

4. Πλήρες ξεκαθάρισμα των σχέσεών μας με τον μνημονιακό/κυβερνητικό ΣΥΡΙΖΑ, κόψιμο των υπαρκτών ομφάλιων λώρων.

Όσο τραβάει η διαδικασία μη συγκρότησης της ΛΑΕ, πυκνώνουν φαινόμενα πολιτικών παρανοήσεων ή και σοβαρών πολιτικών λαθών και πολιτικών παρεκκλίσεων. Δεν μας είναι καθόλου κατανοητή η συνέχιση της συνύπαρξης σημαντικών στελεχών μας με τον μηχανισμό της «Δύναμης Ζωής» στην Περιφέρεια Αττικής και μάλιστα από υπεύθυνες στελεχικές θέσεις μέσα σε αυτόν τον μηχανισμό. Δεν μας είναι κατανοητά κείμενα αναρτημένα επί μήνες σε ιστότοπους της ΛΑΕ, τα οποία νομιμοποιούν αυτές τις επιλογές. Δεν υπαινισσόμαστε εδώ την λήψη πειθαρχικών μέτρων κατά των σ. αυτών αλλά την απόλυτη αναγκαιότητα για μια δημόσια τοποθέτηση διαφοροποίησης της ΛΑΕ από την αρνητική πρακτική αυτών των σ., πρακτική η οποία δημιουργεί σύγχυση για την σχέση μας με τις μνημονιακές δυνάμεις, για επιλογές στην Περιφέρεια Αττικής, οι οποίες στην καλύτερη των περιπτώσεων δεν συγκρούονται με το Μνημόνιο (π.χ. διαχείριση απορριμάτων, επιδοτήσεις ομάδων κ.α.) και στην χειρότερη το συνδιαχειρίζονται.

Αλλά και στους εργασιακούς συνδικαλιστικούς χώρους, δεν είναι δυνατόν να αφήνουμε περιθώρια συνύπαρξης σε κοινές συνδικαλιστικές παρατάξεις με δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, όπως αυτές του ΣΥΡΙΖΑ. Σε όλες τις παρατάξεις όπου συμμετέχουμε πρέπει να υπάρξει διακηρυκτικό πολιτικό πλαίσιο σαφούς διαχωρισμού από την κυβέρνηση του Τρίτου Μνημονίου και από την πολιτική της, η οποία καταστρέφει την χώρα και τα δικαιώματα των εργαζομένων.

5. Ανάγκη προγραμματικής σαφήνειας και εμπλουτισμού των θέσεών μας.

Μετά από μια προεκλογική περίοδο, όπου συχνά το στίγμα μας θόλωνε, μετά από μια μακρά μετεκλογική περίοδο όπου η εκπόνηση του προγράμματός μας καθυστερεί σημαντικά και δεν ανοίγεται αρκετά στον κόσμο και τις επιτροπές της ΛΑΕ, αισθανόμαστε υποχρεωμένοι/ες να διατυπώσουμε την σκέψη ότι, ανεξάρτητα από διαφωνίες ιδεολογικού χαρακτήρα και προσεγγίσεις, πρέπει να διασαφηνιστεί **το ζήτημα της ωριμότητας της ρήξης με την ευρωζώνη και την Ε.Ε.**, διαδικασίες οι οποίες είναι μεταξύ τους αλληλένδετες και αλληλοτροφοδοτούμενες. Να πείσουμε τον εαυτό μας αλλά και τον λαό ότι αυτό είναι πολιτικά και κοινωνικά εφικτό. Η σύγκρουση με το διεθνές ιμπεριαλιστικό πλέγμα και η χάραξη μιας ανεξάρτητης από αυτό οικονομικής και πολιτικής πορείας της χώρας σε συνδυασμό και με σειρά μέτρων που θα υλοποιούν ένα σοσιαλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα (άμεση παύση πληρωμών, μονομερής διαγραφή χρέους, κοινωνικοποίηση τραπεζών, υποδομών και στρατηγικών επιχειρήσεων, προοδευτικό

φορολογικό σύστημα, προστασία της δημόσιας περιουσίας και της κοινωνικής ασφάλισης με άμεση και πλήρη ανακεφαλαιοποίηση των ταμείων, διασφάλιση και διεύρυνση των δημοσίων αγαθών, παραγωγική ανασυγκρότηση με όρους εργατικού και κοινωνικού ελέγχου αλλά και οικολογικής βιωσιμότητας, ενίσχυση μορφών κοινωνικού ελέγχου και άμεσης δημοκρατίας, κ.α.) είναι αναγκαίοι όροι για να βγούμε από την κόλαση των Μνημονίων και να αρχίσουμε μια πορεία εξόδου από και ρήξης με τις καπιταλιστικές κοινωνικές και παραγωγικές σχέσεις. Η διαδικασία της ρήξης με την ΕΕ είναι μια βαθύτερα πολιτική διαδικασία και δεν πρέπει να συσχετίζεται με την διαδικαστική μέθοδο της εξόδου (αν θα γίνει δηλαδή Δημοψήφισμα ή όχι).

6. Ανάγκη καλύτερης κατανόησης της άμεσης και πιο μακροχρόνιας πολιτικής συγκυρίας.

Πρέπει να ξεφύγουμε από την λογική ότι υπό τους σημερινούς συσχετισμούς μπορεί να υπάρξει βραχυχρόνια μια νέα, γνήσια αυτήν την φορά, «κυβέρνηση της Αριστεράς». Βεβαίως, η προγραμματική μας αναφορά είναι και πρέπει να αρθρώνεται ως εν δυνάμει κυβερνητικό πρόγραμμα. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι ακριβώς μετά την ήττα του αριστερού κυβερνητισμού και μιας απόλυτα αρνητικής κρατιστικής και κυβερνητικής σοσιαλφιλελεύθερης στροφής της Αριστεράς μπορεί να υπάρξει ένα άμεσο σχέδιο αριστερής κυβερνητικής διεξόδου (με ποιους κοινωνικά; με ποιους πολιτικά; Με ποιες δυνάμεις και με ποιόν συσχετισμό δυνάμεων;). Η βασική μας κατεύθυνση άμεσα πρέπει να είναι η ενδυνάμωση της κοινωνικής αντιπολίτευσης, η υπονόμηση του μνημονιακού μηχανισμού εφαρμογής και υλοποίησης και η κινηματική ανατροπή της αυτής της κυβέρνησης ή και άλλων μνημονιακών, που μπορεί να την διαδεχθούν. Η δημιουργία προϋποθέσεων, πολιτικών, κοινωνικών και πολιτισμικών για να περάσουμε πιο μεσοπρόθεσμα από τον πόλεμο θέσεων στον πόλεμο κινήσεων. Η προετοιμασία και η θέση των βάσεων για μια αντεπίθεση του λαού και των εργαζομένων, για μια λαϊκή νίκη με ιστορικό βάθος.

Τα μέλη και φίλοι της Λαϊκής Ενότητας

1. Βαγγέλης Αντωνίου, ΠΕ Χαλκίδας
2. Ανδρέας Αρνατούτογλου, ΠΕ Βύρωνα
3. Βαγγέλης Βάσσο, ΠΕ Βύρωνα
4. Αθηνά Βλαχογεώργου, ΠΕ Χαλκίδας
5. Μιχάλης Γιαπάνογλου, ΠΕ Χαλκίδας
6. Γεωργία Γκαρδαλίνου, ΠΕ Καρδίτσας
7. Θανάσης Γούναρης, ιδρυτικό μέλος Κόμματος Πειρατών, φίλος της ΛΑΕ
8. Νάσος Θεοδωρίδης, ΠΕ Αμπελοκήπων
9. Θεόφιλος Ιωαννίδης, ΠΕ Βύρωνα
10. Δημήτρης Καλαμπόκας, ΠΕ Αγρινίου
11. Νικολέττα Καψή, ΠΕ Δικηγόρων Αθήνας
12. Μανόλης Κοζαδίνος, ΠΕ Παρισιού
13. Γιώργος Κολλιός, ΠΕ Πατησίων
14. Παυλίνα Κοντογεωργοπούλου, ΠΕ Δικηγόρων Αθήνας
15. Άγγελος Κοντογιάννης, ΠΕ Εξαρχείων
16. Στάθης Κουβελάκης, ΠΕ Παρισιού
17. Σταμάτης Κυριακάκης, ΠΕ Κορωπίου
18. Μάριος Κυριάκος, πρώην μέλος ΣΥΡΙΖΑ Κορίνθου, φίλος της ΛΑΕ
19. Βαγγέλης Κωνσταντίνου, ΠΕ Θηβών
20. Βασίλης Κωστάρας, ΠΕ Αγρινίου
21. Σόνια Κυριακίδου, ΠΕ Βύρωνα
22. Γιώργος Λεχουρίτης, ΠΕ Πατησίων
- 23.
24. Θωδωρής Λυμπερόπουλος, ΠΕ Αγίας Παρασκευής

25. Σωκράτης Μαγνήσαλης, ΠΕ Βύρωνα
26. Φωτεινή Μαΐτογλου, ΠΕ Χολαργού-Παπάγου
27. Νίκος Μαγκλάρας, ΠΕ Πάτρας
28. Γιάννης Μανώλας, ΠΕ Ηρακλείου Αττικής
29. Σπύρος Μαστροδήμος, ΠΕ Βύρωνα
30. Τίνα Μαύρου, ΠΕ Δικηγόρων Πειραιά
31. Παντελής Μέλλιος, ΠΕ Αγρινίου
32. Γιάννης Μόσχος, ΠΕ Πειραιά
33. Δημήτρης Μπελαντής, ΠΕ Δικηγόρων Αθήνας
34. Βικτόρια Μπονάρεβα, πρώην μέλος ΛΑΕ Μεσολογγίου, φίλη της ΛΑΕ
35. Καλλίνικος Νικολακόπουλος, ΠΕ Ιωαννίνων
36. Δημήτρης Ορφανός, ΠΕ Αγίας Παρασκευής
37. Θρασύβουλος Παπαδόπουλος, Κίελο Γερμανίας, φίλος της ΛΑΕ
38. Νίκος Παπαναστόπουλος, ΠΕ Γέρακα
39. Γιώργος Παπανικολάου, ΠΕ Λάρισσας
40. Λευτέρης Παπαχριστοδούλου, ΠΕ Βύρωνα
41. Νίκος Πέττας, Πάτρα
42. Γιάννης Ρήγος, ΠΕ Αγίας Παρασκευής
43. Σοφία Σαγιά, ΠΕ Βύρωνα
44. Γεράσιμος Σκλαβούνος, πρώην μέλος και νυν φίλος της ΛΑΕ, Πετράλωνα-Κουκάκι
45. Δήμητρα Σταυρομήτρου, ΠΕ Δικηγόρων Αθήνας
46. Γιώργος Στάθης, ΠΕ Κορωπίου
47. Χρήστος Σταθόπουλος, ΠΕ Γέρακα
48. Νίκος Τζαχρήστας, ΠΕ Χαλκίδας
49. Χρύσα Τζώντζου, Βούλα, φίλη της ΛΑΕ
50. Βασίλης Τουργέλης, ΠΕ Αγίων Αναργύρων
51. Μαρία Τριανταφυλλίδου, ΠΕ Αγρινίου
52. Χρύσα Υφαντή, ΠΕ Βύρωνα
53. Νίκος Φραγκονικολάκης, ΠΕ Χανίων
54. Τάσος Φωτόπουλος, ΠΕ ΟΤΕ
55. Στάθης Χαμπίμπης, ΠΕ Χολαργού-Παπάγου
56. Μιχάλης Χατζής, ΠΕ Μεσολογγίου